

In dit proefschrift is onderzoek verricht naar de kwaliteit van de in 1996 in werking getreden Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen (WMCZ). Deze wet kent medezeggenschapsrechten toe aan cliënten van collectief gefinancierde zorginstellingen. In dat kader verplicht zij zorgaanbieders tot het instellen van een cliëntenraad bij iedere zorginstelling die zij in stand houden. Reeds ten tijde van haar totstandkoming riep de WMCZ echter nogal wat vragen op. Bestaat er in deze tijd onder de cliënten bijvoorbeeld nog wel behoefte aan een wettelijke medezeggenschapsregeling? Past het 'cliëntenraadsmodel' voorts wel bij algemene ziekenhuizen en extramurale zorginstellingen waarmee cliënten maar weinig contact hebben? En laat de WMCZ tot slot niet teveel aan zelfregulering over, of regelt de WMCZ juist teveel en werkt zij daardoor bureaucratie in de hand? Om deze vragen te kunnen beantwoorden is de WMCZ getoetst aan de kwaliteitseisen voor de regelgeving, zoals die zijn opgenomen in de nota Zicht op wetgeving en de 'Aanwijzingen voor de regelgeving (Ar.)'. In het kader van deze toetsing is gekeken naar de werking van de WMCZ in de praktijk en is bovendien de vergelijking getrokken met de Wet op de ondernemingsraden (WOR) en de Wet Medezeggenschap Onderwijs (WMO). Het proefschrift is afgesloten met een aantal aanbevelingen.